

Vypraveno

dne 29. 7. 16

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 3. 8. 2016
podpis:

MVCRP01580M9

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0764r

V Praze dne 17. července 2016
Č. j.: MV-82048-5/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala nar. 2 Mělník – Česká republika, byten:, (dále jen „žadatelka“), státní občanka Vietnamu, zastoupená na základě generální plné moci svým zmocněncem (otcem) nar. státním občanem České republiky, trvale byten 350 02 Cheb, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 1. 4. 2016, č. j. VS-7283/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění:

I.

Dne 26. 6. 2014 podala žadatelka prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka se narodila území České republiky z manželství vietnamských rodičů, ode dne 13. 10. 1992 má na území České republiky povolen trvalý pobyt. Žadatelka v roce 1997 odcestovala k prarodičům do Vietnamu, do České republiky se pak vracela každoročně na prázdniny. Od roku 2002 se pak znovu začala trvale zdržovat na území České republiky, kde začala od školního roku 2002/2003 docházet do Svobodné chebské školy a následně v letech 2005 až 2010 do Gymnázia Cheb, což doložila patřičnými listinami. Od srpna 2010 žadatelka studovala na Seattle Central Community College ve Spojených státech a od roku 2013 studuje vysokou školu hotelovou South Seattle Community College rovněž v Seattlu, kde měla dokončit studijní program nejpozději dne 1. 4. 2016. Žadatelka uvedla, že se z USA vrací do České republiky v létě na 1 až 2 měsíce a na 3 týdny až 1 měsíc na oslavy lunárního

roku. Dále uvedla, že se ve Spojených státech hodlá zdržovat do května 2016 a poté se chce vrátit do České republiky a trvale zde pobývat.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 17. 4. 2015 bylo správní řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a zároveň byla žadatelka předvolána dle § 59 správního řádu, aby se ve stanoveném termínu dostavila na Ministerstvo vnitra za účelem zjištění, zda splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky a za účelem objasnění dalšího postupu ve věci. V usnesení byla žadatelka v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována o zahájení správního řízení, byla poučena, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. V daném termínu se žadatelka dostavila i se svým zmocněncem, vyjádřila se, jak shora uvedeno, k podmínce § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky a předložila doklady ke svým tvrzením, tj. svůj cestovní pas, z něhož byly pořízeny fotokopie všech záznamů o zahraničních cestách žadatelky, dále pracovní povolení Spojených států a potvrzení o zaměstnání žadatelky na území Spojených států ze dne 5. 7. 2015. Následně Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 17. 7. 2015 řízení o žádosti o udělení státního občanství na základě § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušilo na dobu 30 dnů a vyzvalo žadatelku, aby ve stanovené lhůtě doložila další doklady k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Tyto doklady byly v usnesení specifikovány. Vyžádané podklady zmocněnec doložil správnímu orgánu I. stupně dne 25. 8. 2015.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatelky posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatelky nevyhovělo. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatelka nespĺňuje podmínku podle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, když neprokázala, že by se na území České republiky skutečně zdržovala v rozsahu jedné poloviny doby pobytu tak, jak je stanovena v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, tedy že se zdržovala na území České republiky alespoň dva a půl roku v posledních pěti letech před podáním žádosti. Do této doby se započítávají i období nepřítomnosti žadatelky na území České republiky, pokud jednotlivá období nepřesáhla dva po sobě jdoucí měsíce, nebo ze závažného důvodu šest po sobě jdoucích měsíců. Takovým závažným důvodem je studium. Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatelka nespĺnila podmínku stanovenou v § 14 odst. 3 předmětného zákona, když nepředložila doklad prokazující její bezúhonnost na území celých Spojených států. V neposlední řadě Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka není do společnosti v České republice integrována ani z hlediska pracovního ani z hlediska sociálního.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 4. 2016, č. j. VS-7283/835.3/2-2014, které bylo zmocněnci doručeno dne 7. 4. 2016, podala žadatelka prostřednictvím zmocněnce dne 18. 4. 2016 včasný rozklad.

V úvodu rozkladu žadatelka uvádí, že výroková část rozhodnutí je v rozporu s ustanovením § 2, 3 a 68 odst. 3 správního řádu a s § 11 a násl. zákona o státním občanství České republiky, proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné. Dle jejího názoru správní orgán nezjistil stav věci v souladu s § 3 správního řádu, neboť v rámci řízení o žádosti neprováděl dokazování ve smyslu § 52 správního řádu, podle něhož správní orgán vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Dále v rozkladu žadatelka vyjadřuje přesvědčení, že splnila podmínku § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, neboť prokázala, že se na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny doby pobytu. Uvádí, že studuje a připravuje se na výkon budoucího povolání ve Spojených státech, přičemž v průběhu studia přijíždí do České republiky pravidelně v létě na 1 až 2 měsíce (v době školních prázdnin) a na 3 týdny až 1 měsíc v období ledna až března, na oslavy lunárního roku. Má za prokázané, že z navržených důkazů, které má Ministerstvo vnitra založené ve spise (životopis, cestovní pas, potvrzení ze Spojených států a výpovědi žadatelky), vyplývá, že její nepřítomnost, která byla ze závažného důvodu – studia, nepřesáhla v průběhu jednoho roku 6 po sobě jdoucích měsíců, což nevychází ani matematicky, když rok má 12 měsíců a zdržovala se v České republice ve výše uvedených obdobích.

Rovněž se v rozkladu vyjadřuje k pracovní a sociální integraci v České republice, kdy uvádí, že v České republice vystudovala základní a střední školu, trvale zde byla do svých 18 let, ale do České republiky se pravidelně vrací na delší období od roku 2010 doposud. Studium na vysoké škole ve Spojených státech se připravuje na zaměstnání právě v České republice, má zde nejen svoji rodinu, ale i přátele ze školy a svého bydliště, se kterými se pravidelně stýká a komunikuje prostřednictvím sociálních sítí, což je běžným způsobem komunikace dnešních dospívajících lidí. Dále uvádí, že výborně ovládá několik světových jazyků, rychle se začleňuje do nového prostředí, a tak nebude mít problém vžít se do potřeb českého zaměstnavatele. Pokud jde o její sociální integraci, tak je dle ní zřejmé, že její pobyt v různých zemích a srovnání života je pro ni přínosné, když tyto zkušenosti využije na území České republiky. Namítá, že odůvodnění správního orgánu I. stupně týkající se její sociální a pracovní integrace do společnosti České republiky, je nedostatečné.

V závěru rozkladu žadatelka uvedla, že dle odůvodnění rozhodnutí ostatní podmínky splnila a vzhledem k tomu navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí změnil tak, že žádosti žadatelky vyhovuje a uděluje jí státní občanství České republiky.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka neprokázala, že se na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny vyžadované doby pobytu. Ministerstvo vnitra z tohoto faktu dovedlo nesplnění podmínky stanovené v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky.

S námitkami žadatelky, že správní orgán I. stupně nezjistil dostatečně skutkový stav, neodůvodnil své rozhodnutí a také, že z dokladů a její výpovědi vyplývá, že splnila podmínku pro udělení státního občanství České republiky, neboť prokázala, že se na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny vyžadované doby pobytu, se ministr vnitra neztotožňuje.

Z gramaticko-logického výkladu zákona je zřejmé, že se polovina doby skutečného pobytu žadatele na území má počítat z pěti, resp. tří let povoleného trvalého pobytu, nebo z deseti let oprávněného povoleného pobytu na území České republiky. Dále je zřejmé, že důkazní břemeno k prokázání této podmínky leží na žadatelce. Z teleologického výkladu zákona lze dovést, že pro udělení státního občanství České republiky je podstatné, zda žadatelka na území České republiky skutečně pobývá a tím se integruje v české společnosti v posledních letech před podáním žádosti. Správní orgán I. stupně proto skutečnou dobu pobytu žadatelky na území České republiky počítá z posledních pěti let povoleného trvalého pobytu na území České republiky.

Jak vyplývá z životopisu žadatelky a jejího ústního vyjádření ze dne 13. 7. 2015 na Ministerstvu vnitra, na území České republiky se zdržovala od narození do roku 1997, kdy odjela do Vietnamu za prarodiči. Do České republiky se vrátila natrvalo od 2. 9. 2002 a zdržovala se zde do srpna 2010, kdy navštěvovala základní a střední školu. Od srpna 2010 studovala žadatelka na Seattle Central Community College ve Spojených státech a od roku 2013 studuje vysokou školu hotelovou South Seattle Community College rovněž v Seattlu. Na jednání na Ministerstvu vnitra dne 13. 7. 2015 uvedla, že se ze Spojených států vrací do České republiky v létě na 1 až 2 měsíce a na 3 týdny až 1 měsíc na oslavy lunárního roku a zároveň uvedla, že se ve Spojených státech hodlá zdržovat do května 2016 a poté se chce vrátit do České republiky a trvale zde pobývat.

K uvedeným skutečnostem ministr vnitra konstatuje, že žadatelka ke svým tvrzením o pobytu na území České republiky nedoložila nic více než svůj cestovní pas, v němž je jeden záznam z letiště ve Finsku, sedm záznamů ze Spojených států, jeden záznam z Mexika, dva z Holandska a jeden z Německa. Razítka z České

republiky v cestovním pase nejsou, razítka ze zemí Schengenského prostoru pak jsou čtyři, přičemž razítka z Holandska svědčí spíše o návštěvě této země, nikoliv České republiky. V cestovním pase je rovněž vlepen štítek povolení k trvalému pobytu žadatelky vydaný dne 23. 3. 2011. Žadatelka tedy doložila pouze jediný den pobytu na území České republiky. Na základě těchto skutečností má ministr vnitra za to, že žadatelkou uváděné údaje o pravidelných 1 až 2 měsíčních pobytech v době letních prázdnin a až měsíčním pobytu v době oslav lunárního roku nebyly fakticky prokázány. Z uvedených důvodů ministr vnitra ve shodě s prvoinstančním orgánem konstatuje, že žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky a tuto podmínku nelze prominout. Ministr vnitra podotýká, že bylo na žadatelce, aby svůj pobyt na území České republiky prokázala (srov. dikci ustanovení § 14 odst. 2 zákona „žadatel prokáže“, ustanovení § 20 odst. 1 o povinnosti žadatele předložit doklady prokazující pobyt).

Podle ustanovení § 15 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky může být splnění podmínky prominuto žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a jehož manžel nebo partner, se kterým žije ve společné domácnosti, je státním občanem České republiky, nebo je žadatel ke dni podání žádosti mladší 18 let. V případě žadatelky neexistují okolnosti, pro které by ji mohla být podmínka stanovená v § 14 odst. 2 citovaného zákona prominuta.

Tvrzení žadatelky v rozkladu, že splnila všechny zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, nepovažuje ministr vnitra rovněž za případné. I když žadatelka v rozkladu nenamítala důvody, na základě kterých Ministerstvo vnitra rozhodlo o nespĺnění podmínky stanovené v § 14 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky (prokázání bezúhonnosti na územní Spojených států), ani tuto podmínku nespĺnila, přičemž tuto podmínku nelze vůbec prominout.

Právě uvedené považuje ministr vnitra za dostačující pro zamítnutí žádosti, a proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. K nedostatečné pracovní a sociální integraci uváděné Ministerstvem vnitra v napadeném rozhodnutí dospěl ministr vnitra k závěru, že není zásadním argumentem pro zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

